

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617204020
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8617204020.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Evy Šofrankovej v spore žalobkyne: V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX Z., právne zastúpená: JUDr. Ambróz Motyka, advokát, Advokátska kancelária so sídlom SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č. k. 8Csp/130/2017-73 zo dňa 21.09.2018 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok čo do výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 832,23 eur a čo do výrokov o určení neprijateľných zmluvných podmienok.

Zrušuje rozsudok čo do povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 8,05 % zo sumy 832,23 eur od 30.12.2014 do zaplataenia a čo do výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odmieťa odvolanie proti výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi sumu vo výške 832,23 eur spolu s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 30.12.2014 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V ďalších výrokoch určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.10.2009, uvedená v čl. 8 bod 8.1 v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom, (ďalej ako úver/revolving) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu po a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 75,58 eura (2 277,- Sk), a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 41,23 eura (1 242,- Sk) v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby“, je neprijateľná. Súd tiež určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.10.2009, uvedená v článku 8 bod. 8.4 v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní

Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b/ tejto Dohody o poskytnutí služby, (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v článku 2 Žiadosti/Zmluvy“, je neprijateľná. Priznal žalobcovi zo strany žalovaného náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalším výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na súdnom poplatku sumu 49,50 eur na účet prevádzkovateľa systému do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 3 ods. 1; § 39; § 44 ods. 1, 2; § 52 ods. 1 a 4; § 53 ods. 1 až 3, 5 a 6; § 54 ods. 1 a 2; § 451 ods. 1, 2; § 457; § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2 z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa; § 1 ods. 2; § 9 ods. 1, 2; § 11 ods. 1 písm. a) z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 1 a § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., pritom aplikoval Smernicu Rady č. 93/2013/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a zistil, že žalobkyňa sa voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 832,23 eura a zároveň určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.10.2009, v článku 8 bod 8.1.a 8.4. predmetnej zmluvy. Konštatoval, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojsť so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník. Právny vzťah strán sporu súd prvej inštancie posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Úverová zmluva zo dňa 06.10.2009 obsahuje iné údaje v časti vyznačenej spotrebiteľom v bode 5., ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere a iné v akceptácii návrhu zo strany dodávateľa v bode 6. zmluvy, ako údaje o schválenom revolvingovom úvere. Žalobkyňa podpísala zmluvu po vyplnení bodu 5. dňa 24.09.2009 a žalovaný ju podpísal po vyplnení bodu 6. dňa 06.10.2009. Vyplnenie bodu 6. žalovaným je s poukazom na § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka novým návrhom na uzavretie zmluvy, čo však žalobkyňa neakceptovala, preto nedošlo k vzniku dvojstranného právneho úkonu a teda k vzniku úverovej zmluvy. S poukazom na kogentné ustanovenie § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. musí mať zmluva o spotrebiteľskom úvere písomnú formu a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať náležitosti uvedené v ods. 2 tohto ustanovenia. Z obsahu zmluvy súd zistil absenciu povinných náležitostí zmluvy, a to konečnú splatnosť úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) a výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k). Pre naplnenie zákonnej požiadavky uvedenia konečnej splatnosti úveru nepostačuje v zmluve uviesť počet splátok, je potrebné uviesť konečný dátum splatnosti. Počet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je samostatnou zákonnou náležitosťou zmluvy. Zmluva je neurčitá, nejasná a nezrozumiteľná, pretože je označená, ako zmluva o revolvingovom úvere a z jej obsahu vyplýva údaj o celkovej čiastke úveru a následne o celkovej čiastke revolvingu. V konaní nebolo preukázané platné uzatvorenie úverovej zmluvy v písomnej forme, preto plnenie, ktoré poskytol žalovanému je plnením bez právneho dôvodu. Uvedený úver je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. Taktiež aj výška úrokovej sadzby úveru 68,88 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, ako aj prijateľnosťou ďalších zmluvných podmienok. Vzhľadom na to, že v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa bola poskytnutá suma 1 255,10 eura a žalovanému zaplatila sumu 2 087,33 eura, pričom z uvedeného je zrejmé, že suma 832,23 eura (2 087,33 eura - 1 255,10 eura) predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo na strane žalovaného, a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel. Žalobkyňa voči žalovanému sa domáhala určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.10.2009, uvedená v článku 8 bod 8.1.a 8.4. predmetnej zmluvy, pričom prvoinštančný súd vyslovil názor, že žalovaný totiž neprijateľným spôsobom zakomponoval zmluvné dojednania formulárove pretlačené, v zmysle ktorých mala žalobkyňa platiť odplatu za uzavretie takejto Dohody. Spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným má bezpochyby formulárový charakter, ide o vopred pripravenú pretlač zmluvy žalovaného, do ktorej žalovaný dopisoval len jeho údaje. Zmluvná voľnosť žalobkyne bola obmedzená

len na dohodu o výške poskytnutého úveru, pričom všetky ostatné zmluvné podmienky, ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavujú diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Vzhľadom na vyššie uvedené preto určil, že zmluvná podmienka v tej istej Zmluve uvedená v článku 8 bod 8.1., aj zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 06.10.2009, uvedená v článku 8 bod. 8.4 v znení tak, ako to je uvedené vo výroku rozsudku sú neprijateľné. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením žalovaného a jeho obranu považoval za účelovú a uzavrel, že v uvedenom prípade bol dostatočne preukázaný úmysel žalovaného sa bezdôvodne obohatiť na úkor žalobkyne a teda pokiaľ sa týka neprijateľnosti zmluvných podmienok v bode 8.1. a 8.4.4 predmetnej zmluvy za služby odkladu splátok vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvných podmienok aplikoval desaťročnú premlčaciu lehotu a tak nárok žalobkyne nepovažoval za premlčaný.

3. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnej žalobkyne priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

4. Posledným výrokom rozhodol o súdnom poplatku podľa § 2 ods. 2 z. č. 71/1992 Zb. a vzhľadom na to, že žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. za) citovaného zákona o poplatku oslobodená, uložil žalovanému zaplatiť súdny poplatok vo výške 49,50 eur (6 % z priznanej sumy 832,23 eur, a to na účet prevádzkovateľa systému).

5. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, a to proti celému rozsudku. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie vec rozhodol aplikujúc zákon č. 129/2010 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 10.06.2010, pričom zmluva bola uzavretá 06.10.2009. Bol tak porušený čl. 1 ods.1 Ústavy SR týkajúci sa zákazu retroaktivity. Žiadny zákon v čase uzavretia zmluvy nevyžadoval uvádzanie termínu konečnej splatnosti zmluvy. Aj súd uvádza počet splátok 30, splatnosť splátky 12. deň v mesiaci a výška splátky 34,49 eur. Rovnako je nepreskúmateľný záver súdu o neurčitosti zmluvy, lebo neurčitosť nekonkretizoval. Poukázal na nález Ústavného súdu SR z 01.04.2015 sp. zn. I.ÚS/640/2014 so záverom, že preferuje sa výklad v prospech platnosti a nie neplatnosti právneho úkonu. Prvoinštančný súd nevykonal žiaden dôkaz umožňujúci mu záver o tom, že úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi. Rovnako s poukazom na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka neprihliadol na to, že maximálna výška odplaty v rozhodnom období bola 73,44 %, čo bolo dodržané. Namietal tiež priznaný úrok z omeškania od 30.12.2014 vo výške 8,05 %. Žalovanému pred podaním žaloby žiadna výzva na plnenie dňa 29.12.2014 doručená nebola, preto sa nemohol 30.12.2014 dostať do omeškania. Výrok o úroku z omeškania je nepreskúmateľný, lebo nie je zdôvodnený. Podľa odvolateľa súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil vyslovenie neprijateľných zmluvných podmienok v čl. 8 ods. 8.1 a 8.4. V odseku 8.4 sa nehovorí nič o odplate a o jej protiplnení, hoci to má predstavovať dôvod neprijateľnosti. Nie je preto možné zistiť, prečo uvedené ustanovenie súd prvej inštancie vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku. Prvoinštančný súd sa v uvedenom nezaoberal Dohodou o poskytnutí služby ako celku, hoci mu to § 53 ods. 12 OZ vyslovene ukladá. Táto Dohoda o poskytnutí služby nevznikla podpisom zmluvy o revolvingovom úvere, ale samostatným podpisom nachádzajúcim sa za čl.8., ods. 8.6. Ide o text osobitne sfarbený a tým oddelený od textu zmluvy. Súd nezhodnotil, že uzavretie tejto Dohody je dobrovoľné a nemá vplyv na vznik úverovej zmluvy. Uvedené vyplýva aj z čl. 8 ods. 8.6 tejto Dohody. Táto Dohoda bola samostatne podpisovaná, graficky oddelená od zvyšného obsahu zmluvy, pričom tieto skutkové okolnosti z rozsudku nevyplývajú. Ide minimálne o predčasný záver súdu prvej inštancie. Ak súd odkázal iba na „číslovanie“ jednotlivých častí zmluvy, toto nie je vyjadrením významu jednotlivých ustanovení a plní len funkciu uľahčenia orientácie sa v texte. Ak súd uzavretie Dohody o poskytnutí služieb jedným podpisom (ktorý je za bodom 13) odôvodňuje, že ide o súčasť samostatnej zmluvy a nemusí byť samostatne podpisovaná aj Dohoda, tak jeho záver presahuje rozsah zákonnej kompetencie meniť či nahrádzať vôľu účastníkov. To, či ustanovenie Dohody o poskytnutí služby je súčasťou zmluvy je otázkou skutkovou. Záver súdu, že je súčasťou Dohody napriek jej samostatnému podpísaniu nie je vôbec zdôvodnený a popiera vôľu účastníkov. Neprijateľnosť označených ustanovení v Dohode o poskytnutí služby nebola dokázaná. S poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS/499/2012-47 to musí byť dokázané. Odvolateľ tak namietal, že vykonaným dokazovaním dospel súd k nesprávnym skutkovým záverom a vec nesprávne právne posúdil. Jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné (najmä, ale nie len o úrok z omeškania, jeho výšky a začiatku omeškania). Odvolanie preto podal z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Navrhol, aby napadnutý rozsudok bol zmenený v napadnutej časti, aby bola žaloba zamietnutá a aby mu bolo priznané právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa tak, že v odvolaní žalovaný popiera princíp res iudicata s poukazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Svidník zo dňa 29.10.2015 č. k. 7C/68/2015-35, kde bolo konštatované neplatné uzavretie zmluvy medzi stranami sporu, ktorá neobsahovala zákonom požadované náležitosti. Bolo judikované, že „žalovaná vrátila žalobcovi viac, ako jej bolo poskytnuté“, pritom proti uvedenému rozsudku nebolo podané ani odvolanie. K úrokom bol vykonaný listinný dôkaz, vydaný NBS o priemerných úrokových mierach z úverov poskytnutých v roku 2009. Z neho vyplýva, že pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov bola úroková sadzba 11,45 % p. a. Preto výška ročnej úrokovej sadzby 68,86 % p. a. je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 OZ. Zmluva o úvere rovnako neobsahovala správny údaj o RPMN, ktorá je v zmluve vo výške 67,46 eur, pritom táto nemôže byť nižšia ako výška ročnej úrokovej sadzby stanovená na 68,86 % p. a., čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. K neprijateľnosti zmluvnej podmienky v uzatvorenej Dohode o poskytovaní služieb špecifikovaných v bode 8.1 a 8.4 o predmetnej zmluve uviedol, že názor odvolateľa je v rozpore v ucelenou súdnou praxou všeobecných súdov SR. V ďalšom uviedol, že žalobkyňa nebola zo strany žalovaného poučená o tom, aký právny úkon podpisuje, ale všetky dokumenty podpísala výlučne za účelom získania spotrebiteľského úveru. Jej vôľa nesmerovala k uzavretiu ďalšieho právneho úkonu, t.j. Dohody o možnosti odkladu splátok. Žalovaná nepreukázala, aby si žalobkyňa takúto službu vyžiadala alebo aby jej bola aspoň vysvetlená. Navrhla preto napadnutý rozsudok potvrdiť a uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslila sumou celkom 116,65 eur.

7. K replike žalobkyne k odvolaniu žalovaného sa žalovaný už nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP., vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 28.06.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné iba čiastočne.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, a to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (vid' rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

10. Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnenie z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 1, 2 OZ).

11. Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 OZ).

12. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne vo veci rozhodol, keď uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 832,23 eur ako žiadané bezdôvodné obohatenie z dôvodu, že okrem iného považoval zmluvu označenú ako Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.10.2009 za zmluvu nie riadne písomne uzatretú. Žalobkyňa má preto právo na vrátenie bezdôvodného obohatenia vzniknutého v súvislosti s plnením na základe uvedenej Zmluvy o revolvingovom úvere, keď jej bola žalovaným poskytnutá suma 1.955,10 eur a žalovanému zaplatila sumu 2.087,33 eur. Rozdiel preto predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobkyňi vo výške 832,23 eur. Prvoinštančný súd vychádzal pri svojom rozhodovaní okrem iného aj z rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 7C/68/2015-35 zo dňa 29.10.2015,

ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu Profi Credit Slovakia, s.r.o. proti žalovanej V. O., teda stranami sporu v uvedenej veci boli totožné strany ako v predmetnej veci, ale v opačnom postavení, ktorou žalobca žiadal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu 809,83 eur s prísl., ktorý nárok si odvodzoval od Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.10.2009. V uvedenom rozsudku okrem iného sa konštatuje, že nebolo preukázané platné uzatvorenie úverovej zmluvy v písomnej forme a aj v prípade, ak by došlo k dvojstrannému prejavu vôle a k jej uzavretiu, tento úver by bolo nutné považovať za bezúročné a bezpoplatkov. Tiež bolo konštatované, že žalovanej bola poskytnutá suma 1.955,10 eur a táto vrátila sumu 2.087,33 eur, teda vrátila viac ako jej bolo poskytnuté, preto bola žaloba zamietnutá. Správny záver súdu prvej inštancie v prejednávanej veci o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného na úkor žalobkyne vyplýva už aj z uvedených záverov rozsudku vyššie citovaného. Preto ak odvolateľ namieta nesprávne právne posúdenie uvedenej Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 06.10.2010 podľa z. č. 129/2010 Z.z., ako aj splnenie podmienok platnosti zmluvy, tiež nesprávne posudzovanie úrokovej sadzby v rozpore s dobrými mravmi, ide o nedôvodné odvolacie námietky. Aj keď súd prvej inštancie opätovne vyhodnocoval Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, robil tak „nadprácu“, lebo zmluva bola už vyhodnotená v rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 7C/68/2015-35 zo dňa 29.10.2015 so záverom, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne pri plnení z uvedenej zmluvy. Podstatným v predmetnom konaní bolo už iba vyčíslenie bezdôvodného obohatenia a jeho právna kvalifikácia. Uvedené súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku zrealizoval. Ak sa zaoberal aj iným, pre rozhodnutie nepodstatnými okolnosťami, ktoré však neovplyvnili správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o uplatnenom nároku, odvolacia námietka v uvedenom smere nemôže byť dôvodná.

13. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2. ods. 3, ods. 5, ods. 6 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

14. K tvrdeniu odvolateľa, ktorým namieta výroky rozsudku súdu prvej inštancie č. II. a č. III., ktorými bolo určené, že zmluvné podmienky v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.10.2009 v čl. 8, v bodoch 8.1 a 8.4 sú nedostatočne odôvodnené, odvolací súd uvádza, že viacerými rozhodnutiami boli uvedené zmluvné podmienky už právoplatne judikované ako neprijateľné aj z dôvodu, že tieto podmienky by mali platiť aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k požiadavke o vykonanie odkladu splátok. Dá sa teda predpokladať situácia, že dlžník poskytol plnenie bez toho, aby obdržal za to protiplnenie. Teda plnenie bez reálneho poskytnutia protiplnenia je minimálne rozporné s dobrými mravmi, lebo spotrebiteľ by mal platiť za niečo, s čím ani nepočíta, ani nemusí využiť. Odvolací súd ešte uvádza, že ani sofistikované umiestnenie uvedeného textu do zmluvy samotnej, aj keď podľa žalovaného farebne odlišenej od znenia zvyšku zmluvy a samostatne podpísanej, pritom aj jeho číselné označenie je akoby pokračovaním samotnej Zmluvy nie je dôvodom na iné vyhodnotenie takýchto podmienok, ako to zrealizoval súd prvej inštancie. Aj podľa názoru odvolacieho súdu ide o nekalú podmienku, ktorej cieľom je získať od spotrebiteľa neoprávnenú sumu. Takýto postup súd z hľadiska na nutnú ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany nemôže akceptovať. Navyše nebolo preukázané, aby uvedené zmluvné podmienky žalobkyňa si sama vyjedнала a mala na nich záujem. Je treba zdôrazniť, že keď tieto podmienky boli pojaté do zmluvy v čase, keď sa mala zmluva iba koncipovať, jednak bez vôle spotrebiteľa a jednak bola predostretá dodávateľom bez toho, aby vôbec do budúca mohla takáto situácia o potrebe odkladu splátok nastať. Bolo by možné akceptovať takúto zmluvnú podmienku iba v prípade, ak by spotrebiteľ sám v čase, keď sa dostane do situácie, že potreboval by odklad splátok, sám inicioval uzavretie takejto Dohody. No za daného stavu spotrebiteľ sa zaviazal zaplatiť za niečo, čo do budúca ani nemusí nastať. Takáto zmluvná podmienka v žiadnom

prípade nemôže používať právnu ochranu. Z uvedeného vyplýva záver, že žalovaný sofistickým spôsobom vnucuje spotrebiteľovi zmluvné podmienky vo svoj prospech a bez reálneho plnenia pre spotrebiteľa, od ktorého navyše požaduje za to finančné nároky. Teda je nutné súhlasiť s názorom, že zmluvná podmienka, ktorá môže viesť k tomu, že spotrebiteľ poskytne dodávateľovi plnenie bez reálneho protiplnenia, spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá nie je vyrovnaná žiadnym benefitom pre spotrebiteľa.

15. Bolo preto správne, že súd prvej inštancie vyhodnotil konkrétne zmluvné podmienky, ktoré špecifikoval vo výroku svojho rozsudku II. a III. za neprijateľné.

16. Odvolací súd preto považoval za nedôvodnú aj ďalšiu odvoláciu námietku týkajúcu sa tvrdenia o nesprávnom rozhodnutí súdu prvej inštancie, ktorým určil konkrétne zmluvné podmienky zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.10.2019 v čl. 8 bod 8.1 a 8.4 za neprijateľné. Odvolací súd ešte uvádza, že ani prípadná vada nedostatku dôvodov rozhodnutia sama o sebe nemusí vždy disponovať potrebnou intenzitou smerujúcou k porušeniu ústavných práv účastníkov. Túto skutočnosť je treba posudzovať vždy individuálne pre konkrétny prípad a so zreteľom na charakter konania. Takú intenzitu zásahu, ktorá je spôsobilá privodiť porušenie ústavných práv, dosahuje také odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, na základe ktorej by bolo možné zistiť rozsah porušenia práva, prípadne také, v ktorom dôvody, na ktorých je založené absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, alebo ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (pozri rozhodnutie Ústavného súdu II. ÚS/373/08.1. ÚS/344 10).

17. Odvolací súd preto mal za to, že odvolanie žalovaného vo vzťahu k zaplateniu sumy 382,23 eur a vysloveniu neprijateľných zmluvných podmienok nie je dôvodné. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je možné vyvodiť prečo súd prvej inštancie rozhodol práve tak, ako rozhodol. Aj keď je potrebné uviesť, že zaoberal sa aj skutočnosťami, ktoré už nemusel vyhodnocovať. Jeho myšlienkové pochody zodpovedajú formálnej aj právnej logike a je možné z nich vyvodiť, prečo bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokoch vyššie uvedených.

18. Judikatúra súdov Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-111; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-1; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daných v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu, ktoré nemohli spôsobiť zmenu či už právneho posúdenia veci alebo zmenu rozhodnutia v uvedenom napadnutom rozsahu ako takú.

19. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie čo do povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 832,23 eur, ako aj čo do výrokoch, ktorými boli určené konkrétne zmluvné podmienky za neprijateľné, ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Dôvodnou je však odvolacia námietka žalovaného, týkajúca sa priznaného úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 30.12.2014. Priznaný úrok z omeškania nebol súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku vôbec odôvodnený, preto rozsudok v tejto časti nie je možné náležite preskúmať pre chýbajúce odôvodnenie uvedeného priznaného plnenia. V tomto smere je preto odvolanie žalovaného dôvodné.

21. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP rozsudok vo výroku, ktorým súd prvej inštancie k priznanej istine priznal aj úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 30.12.2014 do zaplatenia zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nového rozhodnutie, a to aj spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania, podľa § 391 ods. 1 CSP.

22. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť nárok žalobkyne na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 30.12.2014 do zaplatenia z priznanej sumy 832,23 eur. Súd prvej inštancie musí posúdiť, či žalovaný bol v omeškaní so zaplatením priznanej sumy a ak áno, od kedy, čo musí žalobkyňa náležite preukázať. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o všetkých trovách konania.

23. Vo vzťahu k odvolaniu žalovaného aj proti výroku o jeho povinnosti zaplatiť súdny poplatok odvolací súd odvolanie proti uvedenému výroku odmietol, lebo podľa ust. § 357 CSP odvolanie proti uvedenému

rozhodnutiu nie je prípustné. Odvolací súd preto postupom podľa § 386 písm. c) CSP odvolanie proti uvedenému výroku odmietol.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).